

Μόμμιος ἐξ ἀντιθέτου ἀγροϊκος, πληθεϊος καὶ ἀπαίδευτος, ἔχων χυδαῖον καὶ σκαῖον τὸ ἦθος καὶ ὀμιλῶν καὶ πράττων. Διὰ τοῦτο ὁ Σκηπίων, ληξιάσης τῆς ἀρχῆς, ἐδήλωσεν, ὅτι ἤθελεν ἐπιτελέσει καλῶς τὰ καθήκοντά του, ἂν εἶχε ἄλλον συνάδελφον ἢ ἂν δὲν εἶχε ποσῶς τοιοῦτον.

V

Τὸ τέλος τοῦ διαδοήτου ἀνδρὸς ὑπῆρξε δυστυχές. Ὅτε βραδύτερον τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τῶν ἱππέων ἐγένετο κύριον τῆς καταστάσεως καὶ ἡ Ῥώμη συνεταράττετο ὑπὸ τὴν στρατοκρατίαν, ἐπιφανέστατοι Ῥωμαῖοι κατεδιώχθησαν ἀπη-

νώς. Τότε καὶ ὁ Μόμμιος ὁ Ἀχαϊκός, ὑποπεσὼν εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ἱππέων καὶ « αἰσχροῦς ἐνεδρευθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ὑποσχομένων αὐτὸν ἀπολύσειν », κατὰ τὸν Ἀππιανόν, κατεδικάσθη εἰς ὑπερορίαν καὶ ἐξωρίσθη εἰς Δῆλον, ἔνθα καὶ διεβίωσεν.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἐξώριζον συνήθως τοὺς κακούργους καὶ πολιτικοὺς καταδίκους εἰς Γύαρον, μικρὰν νῆσον τῶν Κυκλάδων πλησίον τῆς Τήνου, τὴν σήμερον κοινῶς ὀνομαζομένην Γιούρα.

Διὰ τὴν δὲ ὁ Μόμμιος ἐξωρίσθη εἰς Δῆλον, εἶνε ἄγνωστον. Ἴσως ὁμως προετιμήθη ἡ νῆσος αὕτη, διότι ἐνταῦθα εἶχον καταφύγει καὶ τὰ διασωθέντα λείψανα τῶν Κορινθίων μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μομμίου καταστροφὴν τῆς Κορίνθου καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἠθέλησαν νὰ καταστήσωσι σκληροτέραν, πικροτέραν καὶ ἀνιαρωτέραν τὴν ἐξορίαν τοῦ ἐν μέσῳ ἐκείνων, ὧν ἀγριώτατα εἶχεν ἐξαφανίσει ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς τὴν περίφημον καὶ ὠραιοτάτην, τὴν προσφιλεστάτην καὶ ποθεινὴν πατρίδα. Ὁ διαδόχος Μόμμιος ὁ Ἀχαϊκός, ἀτυχήσας, ἐξωρίσθη νὰ ζήσῃ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας του ἐν μέσῳ τῶν ἐκπατρισθέντων Κορινθίων, νέος πεπτωκὸς Διονύσιος τῶν Συρακουσῶν, κατατρυχόμενος καὶ καταπονούμενος εἰς πᾶσαν στιγμὴν ὑπὸ τῆς ἐσχάτης μνησικακίας καὶ κακεντρεχείας, περιφρονησεως καὶ χλεύης καὶ πάσης κακολογίας καὶ μίσους τῶν νέων συμπολιτῶν του.

(Ἄργος, 1914)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ἡ ἀξία τοῦ ἐναρέτου ἀνθρώπου διαλάμπει ἔτι μᾶλλον ἐν τῇ δυστυχίᾳ, ὡς ἡ φλόξ τοῦ δαυλοῦ ἐξανάπτει, ὅταν ἀνατρέψωμεν αὐτόν.

* Οἱ ἄνδρες ἠμποροῦν νὰ φιλοσοφοῦν καλλίτερα ἀπὸ τὴν γυναικα ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας· ἀλλ' ἡ γυνὴ θὰ διαβάξῃ πολὺ καλλίτερα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνδρῶν.